

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Pr 127178 21 Pžp 2
Brčko, 21.01.2021. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Ilje Klaić kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Maide Kovačević kao članova vijeća, uz učestvovanje Radmile Tomić kao zapisničara, u prekršajnom postupku protiv okrivljenog M.Đ. iz B., zbog prekršaja iz člana 38. stav 2. i 39. stav 5. Zakona o porezu na dodatu vrijednost Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 9/05, 35/05 i 100/08), odlučujući o žalbi okrivljenog, podnesenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Pr 127178 20 Pr 2 od 05.10.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 21.01.2021. godine, donio je sledeće

R J E Š E N J E

Djelimično se uvažava žalba okrivljenog M.Đ., pa se rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Pr 127178 20 Pr 2 od 05.10.2020. godine preinačava u odluci o kazni, tako da se za počinjeni prekršaj iz člana 38. stav 2. i člana 39. stav 5., kažnjiv po članu 67. stav 1. tačka 3) u vezi sa stavom 2. Zakona o porezu na dodatu vrijednost Bosne i Hercegovine, za koji je oglašen odgovornim prvostepenim rješenjem, okrivljenom M.Đ., primjenom odredbi člana 11. stav 1. tačka a), člana 12. stav 3. i člana 13. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izriče novčana kazna u iznosu od 2.000,00 KM (dvijehiljadekonvertibilnihmaraka).

Okrivljeni je dužan novčanu kaznu platiti u roku od tri (3) mjeseca od dana pravosnažnosti rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U preostalom dijelu, koji se odnosi na odluku o troškovima prekršajnog postupka, prvostepeno rješenje ostaje neizmijenjeno.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Pr 127178 20 Pr 2 od 05.10.2020. godine, okrivljeni M.Đ. oglašen je odgovornim da je, kao odgovorno lice u javnom preduzeću „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, radnjama opisanim u izreci navedenog rješenja, počinio prekršaj iz člana 38. stav 2. i člana 39. stav 5., kažnjiv po članu 67. stav 1. tačka 3. u vezi sa stavom 2. Zakona o porezu na dodatu vrijednost Bosne i Hercegovine, pa mu je sud, primjenom navedenog zakonskog propisa, te članova 11., 12., 13. i 14. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 24/07, 6/12, 11/12 i 29/16), izrekao novčanu kaznu u iznosu od 6.901,00 KM, koju je okrivljeni dužan platiti u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Istim rješenjem, na osnovu člana 9. stav 2. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 33/13, 27/14, 3/19 i 16/20), okrivljeni je obavezan da plati paušal za rad suda u iznosu od 50,00 KM, u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedenog rješenja okrivljeni M.Đ. (u daljem tekstu okrivljeni) blagovremeno je podnio žalbu zbog povrede postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno izrečene novčane kazne, s prijedlogom da ovaj sud prvostepeno rješenje poništi i oslobodi ga odgovornosti za predmetne prekršaje ili mu izrekne uslovnu novčanu kaznu.

Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, regionalni centar Tuzla (u daljem tekstu ovlašteni organ) u odgovoru na žalbu osporio je osnovanost žalbenih navoda okrivljenog i predložio da sud žalbu odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepeno rješenje.

Ovaj sud je ispitao prvostepeno rješenje u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 9. stav 2. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti da li je na štetu okrivljenog povrijeđen materijalni propis o prekršaju, i odlučio kao u izreci ovog rješenja, iz sledećih razloga:

Žalba okrivljenog je djelimično osnovana.

Ne mogu se prihvatiti žalbeni navodi okrivljenog da u ponovljenom postupku prvostepeni sud uopšte nije postupio po uputama iz rješenja Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Pr 127178 20 Pžp od 03.07.2020. godine, kojim je ukinuto ranije doneseno prvostepeno rješenje i predmet vraćen prvostepenom sudu na novi usmeni pretres. Ovo iz razloga što je navedenim rješenjem Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine prvostepenom sudu naloženo da poreske periode koji se okrivljenom stavljaju na teret jasno i precizno označi navođenjem mjeseca i godine, a ne skraćenim oznakama, te da utvrdi do kada je okrivljeni bio direktor u navedenom javnom preduzeću, budući da mu se ne mogu staviti na teret poreski periodi nakon razrješenja sa navedene dužnosti. S tim u vezi, na usmenom pretresu u ponovljenom postupku saslušan je postupajući poreski inspektor S.S., koji je izjavio da je okrivljeni, kao direktor predmetnog javnog preduzeća, bio odgovoran za podnošenje PDV prijave od poreskog perioda septembar 2018. godine do aprila 2019. godine, kad je došlo do promjene odgovornog lica. Slijedom navedenog, okrivljenom se stavlja na teret pogrešan obračun PDV-a za poreski period decembar 2018. godine u iznosu od 7.264,00 KM, te za poreske periode januar, februar i mart mjesec 2019. godine u iznosu od po 2.179,00 KM, što za ta tri poreska perioda ukupno iznosi 6.537,00 KM.

Prvostepeni sud je u potpunosti prihvatio izjavu navedenog svjedoka, jer je potkrijepljena dostavljenim materijalnim dokazima, odnosno upravnim aktima donesenim u provedenom poreskom upravnom postupku, te je okrivljenog oglasio odgovornim za naprijed navedene poreske periode, koje je u obrazloženju pobijanog rješenja jasno i dovoljno odredio po nazivu mjeseca i godine, te po iznosu pogrešno

obračunatog PDV-a. Pored toga, prvostepeni sud je u obrazloženju svog rješenja posebno naveo da okrivljenom nije utvrđena obaveza za period poslije marta 2019. godine, jer je razriješen dužnosti direktora javnog preduzeća.

Imajući u vidu navedeno, neosnovani su žalbeni navodi okrivljenog da prvostepeni sud uopšte nije postupio po uputama iz navedenog rješenja Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 03.07.2020. godine. Tačno je da prvostepeni sud nije korigovao činjenični opis prekršaja u izreci prvostepenog rješenja, gdje je ponovo koristio skraćene oznake za poreske periode, ali uzimajući u obzir sve naprijed navedeno, to ne utiče na pravilnost prvostepenog rješenja.

Irelevantni su žalbeni navodi okrivljenog da nije prisustvovao inspekcijскоj kontroli u javnom preduzeću jer je tada bio u penziji, tako da nije imao uvid u kontrolu i sačinjeni zapisnik, budući da se navedene okolnosti odnose na poreski upravni postupak, a ne na ovaj prekršajni postupak. Ne mogu se prihvatiti ni tvrdnje okrivljenog da mu je bilo otežano iznošenje odbrane, jer ovlaštenu organ predmetne poreske periode nije jasno odredio navođenjem mjeseca i godine, nego je koristio skraćene nazive. Kako je naprijed navedeno, u ponovljenom postupku saslušan je postupajući poreski inspektor, koji je na usmenom pretresu od 05.10.2020. godine precizno označio poreske periode koji se okrivljenom stavljaju na teret, i to po nazivu mjeseca, godine i iznosu PDV-a. Tada je okrivljeni jasno znao za koje poreske periode se tereti, te je imao mogućnost iznošenja svoje odbrane, odnosno da se izjasni na te okolnosti.

Za razliku od okrivljenog, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno postupio kada nije prihvatio izjave svjedoka odbrane Ž.T. i H.A. Imenovani svjedoci su na usmenom pretresu u suštini izjavili da je i ranije u JP „Komunalno Brčko“ praksa bila da se predmetne usluge ne fakturišu svakog mjeseca, nego šestomjesečno, nakon što se potpiše ugovor. Međutim, pravilna je ocjena prvostepenog suda da su navedene izjave svjedoka u suprotnosti sa odredbama Zakona o PDV-u, budući da je prema članu 38. navedenog Zakona, poreski period za koji se obračunava PDV jedan kalendarski mjesec, te da je obveznik dužan da obračuna PDV za odgovarajući poreski period na osnovu ukupnog prometa dobara ili usluga iskazanih u fakturama u tom poreskom periodu.

U tom smislu, na pravilnost prvostepenog rješenja ne utiču žalbeni navodi okrivljenog da poreski inspektori u ranijim kontrolama nisu imali primjedbe na pomenutu praksu javnog preduzeća vezanu za fakturisanje usluga i obračun PDV-a, budući da su u konkretnom slučaju jedino mjerodavni poreski periodi koji su bili predmet PDV kontrole, a ne i raniji periodi. Takođe, za predmetni prekršajni postupak je irelevantna okolnost koju okrivljeni navodi u žalbi da ni glavni revizor Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nije ukazao na propuste u obračunu PDV-a, budući da su u konkretnom slučaju poreski inspektori, kao ovlaštena službena lica Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, utvrdili da postupanje javnog preduzeća u kojem je okrivljeni vršio dužnost direktora, nije bilo u skladu sa odredbama Zakona o PDV-u.

Kako je to naprijed navedeno, član 38. Zakona o PDV-u obavezuje poreske obveznike da na mjesečnom nivou obračunaju PDV na osnovu ukupnog prometa dobara ili usluga iskazanih u fakturama u tom poreskom periodu, s obzirom da je poreski period za koji se obračunava PDV vremenski izjednačen sa kalendarskim mjesecom. Imajući to u vidu, na pravilnost prvostepenog rješenja ne utiču žalbeni

navodi okrivljenog da je praksa javnog preduzeća i Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine bila da se obračun i isplata faktura ne vrši mjesečno, nego tek nakon obavljenog posla ili nakon zaključenja ugovora, budući da je takva praksa u suprotnosti sa navedenom zakonskom odredbom.

Međutim, okrivljeni u žalbi podnesenoj protiv prvostepenog rješenja osnovano ukazuje da prvostepeni sud prilikom odmjeravanja novčane kazne nije uzeo u obzir olakšavajuće okolnosti na strani okrivljenog koje utiču na visinu novčane kazne.

Odredbom člana 67. stav 2. u vezi sa stavom 1. tačka 3) Zakona o PDV-u, za navedeni prekršaj propisana je novčana kazna u iznosu od 50% od neplaćenog ili pogrešno obračunatog iznosa PDV-a, koji u konkretnom slučaju iznosi 13.801,00 KM, što znači da novčana kazna za predmetni prekršaj iznosi 6.901,00 KM. S tim u vezi, valja ukazati da prema članu 12. stav 3. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud može učiniocu ublažiti novčanu kaznu u zakonom propisanim granicama kada utvrdi da postoje naročito olakšavajuće okolnosti koje ukazuju da se i ublaženom novčanom kaznom može postići svrha kažnjavanja.

U dijelu obrazloženja pobijanog rješenja u kojem se iznose razlozi za odluku o sankciji, prvostepeni sud je paušalno naveo da je cijenio sve okolnosti propisane članom 12. stav 2. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Iz izjava svjedoka saslušanih na prijedlog okrivljenog proizilazi da je sporni način fakturisanja usluga i obračuna PDV-a i ranije bio praksa u odnosima javnog preduzeća i Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je javno preduzeće platilo dodatnu poresku obavezu koja je utvrđena kontrolom, tako da prekršajem nisu prouzrokovane štetne posledice. Takođe, u izreci prvostepenog rješenja, u ličnim podacima o okrivljenom, navedeno je da je isti penzioner, što ukazuje na njegovu imovno stanje, koja okolnost se mora uzeti u obzir prilikom odmjeravanja visine novčane kazne.

Prvostepeni sud je navedene okolnosti, koje objektivno postoje na strani okrivljenog, propustio cijeliti kao olakšavajuće i uzeti u obzir prilikom odmjeravanja visine novčane kazne. Po ocjeni ovog suda, pomenute okolnosti u svojoj ukupnosti imaju značaj naročito olakšavajućih okolnosti, koje ukazuju da se i ublaženom novčanom kaznom može postići svrha kažnjavanja, pa je ovaj sud, u skladu sa odredbom člana 12. stav 3. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, okrivljenom novčanu kaznu ublažio, odnosno izrekao novčanu kaznu ispod minimuma novčane kazne koja je odredbom člana 67. stav 2. u vezi sa stavom 1. tačka 3) Zakona o PDV-u propisana za predmetni prekršaj. Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM će se, po ocjeni ovog suda, postići svrha kažnjavanja i ista je adekvatna prekršajnoj odgovornosti okrivljenog.

Međutim, imajući u vidu težinu počinjenog prekršaja, koja se ogleda u visini pogrešno obračunatog PDV-a, te da iz ličnih podataka o okrivljenom proizilazi da je ranije kažnjavan, ovaj sud cijeni da se svrha kažnjavanja ne bi mogla postići izricanjem blaže sankcije, odnosno uslovne osude, kako to okrivljeni u žalbi predlaže.

Stoga, zbog osnovanosti žalbe okrivljenog u pogledu olakšavajućih okolnosti i visine izrečene novčane kazne, ovaj sud je žalbu okrivljenog djelimično uvažio i prvostepeno rješenje preinačio u odluci o kazni, tako što je okrivljenom M.Đ.

novčanu kaznu ublažio, odnosno izrekao novčanu kaznu u iznosu manjem od minimuma novčane kazne koja je zakonom propisana za predmetni prekršaj.

S obzirom da je okrivljeni penzioner, sud je primjenom člana 13. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odredio rok od 3 (tri) mjeseca za plaćanje novčane kazne, koji se računa od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju.

Bili su to razlozi zbog kojih je ovaj sud odlučio kao u izreci rješenja, na osnovu člana 75. stav 2. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić